

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2006 r. — Komisja przeciwko Burie Onderzoek en Advies**(Sprawa T-179/06)**

(2006/C 224/101)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: A. Weimar, pełnomocnik, wspierany przez W. A. M. Ruperta, advocaat)

Strona pozwana: Burie Onderzoek en Advies B. V. (Nijeholtpade, Niderlandy)

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od pozwanej 646 871,28 euro na rzecz Komisji, tj. kwoty głównej w wysokości 454 832,62 euro oraz odsetek za zwłokę w wysokości 192 039,66 euro wraz z odsetkami ustawowymi od chwili wniesienia skargi do całkowitego zaspokojenia żądania;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania oraz kosztami pozasądowymi.

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnota Europejska reprezentowana przez Komisję zawarła z pozwaną oraz innymi stronami dwie umowy dotyczące robót, które miały być wykonane w ramach badania i rozwoju w dziedzinie zaawansowanych technologii komunikacyjnych w Europie (program RACE II — projekt R2022 Barbara) oraz zastosowań telematyki w interesie publicznym (program zastosowań telematyki Telepromise).

Zgodnie z umową Komisja podjęła sprawdzanie. Po jego dokonaniu przesłała pozwaną notę obciążającą. Z ogólnych warunków umownych wynika, że pozwana jest zobowiązana do zwrotu różnicy pomiędzy uzgodnionymi kosztami a płatnościami już dokonanyymi przez Komisję, oraz że jest to przypadek nienależnej płatności w rozumieniu art. 203 szóstej księgi Nederlands Burgerlijk Wetboek (niderlandzkiego kodeksu cywilnego), który ma zastosowanie do niniejszych umów.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2006 r. — Télévision Française 1 przeciwko Komisji**(Sprawa T-193/06)**

(2006/C 224/102)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Télévision Française 1 (Boulogne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci J.P. Hordies i C. Smits)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 22 marca 2006 r. dotyczącej systemu pomocy na rzecz kina i przemysłu audiowizualnego;
- orzeczenie w sprawie kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 3 października 2001 r. skarżąca złożyła dwie skargi do Komisji, w których zażądała stwierdzenia, że zmiany wprowadzone w systemie pomocy w dziedzinie wspierania kina i przemysłu audiowizualnego we Francji stanowią niezgodną z prawem pomoc państwa, jako że została ona przyznana z naruszeniem art. 88 ust. 3 WE, a w każdym razie pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Decyzją C(2006)832 wersja ostateczna z dnia 22 marca 2006 r. (Pomoc państwa NN 84/2004 i N 95/2004 — Francja, System pomocy na rzecz kina i przemysłu audiowizualnego) Komisja uznała system wsparcia na rzecz produkcji kinematograficznej i audiowizualnej ustanowiony we Francji za zgodny ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) i d) WE. Chodzi o decyzję zaskarżoną w niniejszej skardze.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi trzy zarzuty.

W zarzucie pierwszym utrzymuje ona, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne, jako że zaskarżona decyzja jest niewystarczająco uzasadniona w odniesieniu do charakteru opłat parafiskalnych, charakteru zobowiązań inwestycyjnych nałożonych na operatorów telewizyjnych i zgodności ze wspólnym rynkiem innych państwowych środków wsparcia zakwestionowanych przez skarżącą.

W zarzucie drugim skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła również oczywisty błąd w ocenie pojęcia zasobów państwowych, uznając, że system obowiązkowych zamówień nie wiąże się z przeniesieniem zasobów państwowych w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Zarzut trzeci podniesiony przez skarżącą opiera się na domniemanym naruszeniu przez Komisję art. 87 ust. 3 lit. d) WE, jako że zaskarżona decyzja zawiera — jej zdaniem — oczywisty błąd w ocenie pojęcia pomocy przeznaczonej na wspieranie kultury.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2006 r. — IBERDROLA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-200/06)

(2006/C 224/103)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: IBERDROLA (Bilbao, Hiszpania) (Przedstawiciele: J. Alfaro Aguilar i P. Liñán Hernández, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 kwietnia 2006 r. (Sprawa nr COMP/M.4110 — E.ON/Endesa), w której uznano za zgodną ze wspólnym rynkiem koncentrację, w wyniku której przedsiębiorstwo E.ON AG przejmie całkowitą kontrolę nad udziałami w przedsiębiorstwie ENDESA SA.

Skarżąca podnosi, że jej zdaniem w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono poważnych istniejących zagrożeń polegających na tym, że koncentracja zrodzi skoordynowane skutki w zakresie konkurencji panującej między głównymi podmiotami obecnymi na szczeblu ogólnoeuropejskim. Zbadania tych zagrożeń nie wolno pominąć przy przedsięwzięciu o takiej wielkości i takich cechach, mającym wpływ na przedsiębiorstwa dominujące na dwóch spośród głównych krajowych rynków energetycznych.

Na poparcie swoich żądań skarżąca utrzymuje, że pozwana:

- naruszyła zasadę dobrej administracji ze względu na to, że przeprowadziła tendencyjne i niewystarczające badanie działania właściwych rynków i wpływu przedsięwzięcia na te rynki,
- naruszyła prawo ze względu na to, że przeprowadziła analizę przedsięwzięcia w oparciu o statyczną wizję rynków, wbrew rozporządzeniu w sprawie koncentracji oraz orzecznictwu wspólnotowemu,

— przy analizie zgłoszonej koncentracji uchybiła zobowiązaniu zapewnienia spójnego stosowania przepisów dotyczących kontroli koncentracji i nadużyć pozycji dominującej, zezwalając na nią nie zbadawszy pochodzenia środków przeznaczonych przez przedsiębiorstwo E.ON na zakup przedsiębiorstwa ENDESA, w celu stwierdzenia, czy taka koncentracja mogła być wynikiem nadużycia pozycji dominującej,

— przyjmując wniosek, że rachunkowość w zakresie tego przedsięwzięcia nie budzi poważnych zastrzeżeń i wydając decyzję o zezwoleniu na nie na pierwszym etapie popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie i pominęła istotne okoliczności. Należy tu podkreślić, że chociaż zaskarżona decyzja została wydana na podstawie nowego rozporządzenia w sprawie koncentracji, nakładającego obowiązek przeprowadzenia analizy o bardziej wyszukanych i surowych kryteriach, to jednak:

- pominięto w niej całkowicie negatywny wpływ, jaki będzie miało przedsięwzięcie na proces integracji hurtowych rynków krajowych, który zakończy się osiągnięciem jednolitego europejskiego rynku gazu i elektryczności,
- niewystarczająco oceniono wpływ planowanego przedsięwzięcia na powstający ogólnoeuropejski rynek dostaw elektryczności dla międzynarodowych przedsiębiorstw,
- uznano, że pomimo swojego nastawienia na rynek ogólnoeuropejski i siły gospodarczej przedsiębiorstwo E.ON nie jest potencjalnym znaczącym konkurentem dla przedsiębiorstwa ENDESA na hiszpańskich rynkach produkcji elektryczności i zaopatrzenia w gaz,
- stwierdzono, że poprzez to przedsięwzięcie nie zostanie wzmocnione przedsiębiorstwo dominujące na rynku niemieckim i że zniknięcie z tego rynku przedsiębiorstwa ENDESA, które niedawno się na nim pojawiło, nie zmieni sytuacji w zakresie konkurencji.

Wreszcie, skarżąca podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia aktów prawnych.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2006 r. — Gerson przeciwko OHIM (Paint Filter)

(Sprawa T-201/06)

(2006/C 224/104)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Louis M. Gerson Co., Inc (Middleboro, USA) (Przedstawiciel: M. Edenborough, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzny (znaki towarowe i wzory)